

πυρα) 50, τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντ(ίας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὅπου στέργει, καὶ τα 30 ἐξῆς. Παρακαλοῦσι καὶ ἀξιοπίστοις μαρτ(ύροις), κὺρ Γιανούλ(ης) Μοσχόπουλος, μαίστρο Νικόλ(αος) Παρζαλή. —

70

5 Ἀπριλίον 1541

+ Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εο)ῦ ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμα', μηνὶ Ἀπριλ- f.(ιθ) λ(ιω) ε'. Ἐν Ἐξω Πόρτω Ναξί(ας), εἰς τὸ σπίτ(ι) τοῦ μαίστρο Ἀντωνίου Θεολογίτ(η), συμφωνίαν ὑπανδρί(ας) καὶ πρῶτον σὴν ἰκέσιον θέλουσ(ιν) κατὰ τῆς ὥρας καὶ ποιοῦσιν τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα) μέρει, ὅπως ἐν Θ(ε)ῶ ἀγίω νὰ ἐπάρει γαμπρὸν ἢ κερ 5 Ἀνέζα ἢ Γιαμάδενα τῆς κερα Θεοδῶρας τοῦ ποτὲ Δημητρίου Παπαδώπουλ(ου) τὸν υἱὸν, ὀνόματι Μαρκουλή Παπαδώπουλ(ον), εἰς τὴν αὐτῆς θυγατέραν ὀνόματι Ἐλένην εἰς ἄνδραν τῆς νόμημον καὶ εὐλογιτικὸν, καθὼς ὀρίζη ἢ ἀγία τοῦ Θ(εο)ῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικ(ή) Ἐκκλησία· οὕτω τ(ὴν) θέλ(ει) καὶ ὁ ῥηθεις Μαρκουλῆς τὴν εἰρημένην Ἐλένην ὁ διὰ γυναίκαν του νόμημον, παρθένον καὶ τὰ ἐξῆς. Ἐπειτα ἢ κερ Ἀνέζα τάσσι καὶ προμετέρι τῆς θυγατρὸς τ(ῆς) (καὶ) τοῦ γαμπροῦ τῆς πρῶτον μὲν 10 τὴν εὐχὴν τῆς (καὶ) εἰς ὄνομαν προίκας· Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι), ὅπου ἔχει καὶ κάθεται εἰς τὸν Μπούργ(ον), πλησίον τοῦ μαίστρο Μαρτίου κατὰ τῆς ὥρας ἐδικόν τος, μετὴν κοντετζιόν, ὅπου τῆς τὸ ἔχει ἀφητὸν ὁ πατέρας τῆς ὁ μακαριτὸς κερ ντεσταμέντου ἀκόμ(ι) καὶ τὸ ἀμπέλ(ην), ὅπου ἔχει ἀπὸ γονιόν τῆς ἢ κερ Ἀνέζα εἰς ταῖς Ἐγγα- 15 ραῖς, εἰς τὸ μέρος τῆς Ἀτταλιώτησας, μετὸ τέλος του (ὑπέρπυρον) ἀ' τοῦ μισερ Τζουάνη Κρίσπου, (καὶ) αὐτὸν ἐδικόν τ(ος)· αὐτομοίως καὶ τὸ χωράφιν, ὅπου ἔχει ἀπόξω τοῦ Κάστρου, εἰς τὸν μ(έγαν) Ἀντώνιον τὸν Περτζουβάλ(η), παροικομ(ένον) τῆς ἐντρητί(ας) τῆς μονῆς ταύτης, (καὶ) αὐτὸν ὀλ(ον) ἐδικόν τ(ος)· ἀκόμι (καὶ) τὸ σπίτ(ι), ὅπου ἔχει ἀπὸ τῆς μητρὸς τῆς ἀντίκρη τῆς ἀδελφῆς τῆς τῆς Πλητῆς, ἀπο- 20 θανόντα τῆς νὰ μένει ἐδικόν τος· εἰς ἀσήμη κοῦπα μίαν· πυρούνια 5· κουτάλια 3· λουρίν ἕναν γεματάρι· δακτυλίδια χρυσά 2· παπλώματα 3, τὰ δύο ραμ(ένα), τὸ ἕνα μεταξωτὸν πετζάτον καὶ τὸ ἄλλον γερανίω, καὶ τὸ ἄλλον ἄσπρον· σεντώνια ζευγάρια 2· μαξελάρια ζευγάρια 3· ἕτερα χρυσά ζευγάρια ἕναν· ταυλομάνδιλα καὶ χειρομάν- 25 διλα πίχ(ες) 20· μπόλιας ψιλαῖς καὶ ζαβηδωταῖς (νούμερο) 10· πεῦκοια κενούρια 2· τυλάρια κενούριον ἕνα· κουρτίαν ἐμπροστινὴν μια· γυροκούρτινα τοῦ κρεβατίου· 25 κασέλαις 3· πάγκον ἕνα· μάνες τῶν μαξελारीων γεμάταις μετὸ πτερὸν 3. Ἀπὸ δὲ τὸ ἄλλον μέρος καὶ ἢ κερα Θεοδῶρα τάσσι καὶ προμετέρι καὶ αὐτῆ τοῦ υἱοῦ τῆς καὶ τῆς νύμφης τῆς μὲν πρῶτον τὴν εὐχὴν τῆς (καὶ) εἰς ὄνομαν προίκας· Ἀρχὴ τὸ σπίτ(ι) [[ῦ]] τὸ ἀνώγ(ιν), ὅπου ἔχει ἀπὸ γονικόν τῆς ὑπὸ ἄνωθεν τοῦ μαστρ Ἀντώνι τοῦ

30 γαμπροῦ τ(ης), ἀποθανόντα τῆς νὰ μένει ἐδικόν τ(ος). ἀκόμ(ι) καὶ τὸ σπίτι τῆς Νικορέζας, ὁποῦναι εἰς τὸν φόρον, καὶ αὐτὸν ἐδικόν τος. Τὰ ὅποια πράματα θέλουσ(ιν) τὰ παρόντ(α) μέρει νὰ γρικοῦνται καλλὰ κοντετζιονάδα, ἔτεις τοῦ ἐνὸς ὡσσάν καὶ τοῦ ἐτέρου, ξεκαθαρίζοντας· ὅτι ἡ μὲν οἰκονομήσι ὁ Θ(εὸς) καὶ κάμουν παιδία ἐκ τῆς σαρκὸς των εὐλογιτικὰ, νὰ τὰ ἔχουσιν αἰωνίως κληρονομικὸς· ἡ δὲ εἰς ἀλέως (καὶ)

35 τραβενιέρει θάνατος γλυγορώτερ(α) τῆς νύμφης | χωρὶς κληρονομία |, ὁ γαμπρὸς νὰ ἔχ(ει) χάρησμαν κατὰ τῆς ὥρας ἀπὸ τὰ καλλὰ τῆς χωρὶς καμίαν κρίσι κρεβατοστρῶσιν ἓνα φουρνίδω κατὰ τὴν τάξιν τὴν ρωμαϊκὴν, ἡ δὲ τὰ ἐπίλιπα ὀλ(α) τῆς νύμφης, στεκώμ(ενα) σαλευώμ(ενα), νὰ στρέφονται κατὰ τῆς ὥρας εἰς τοὶς πλαῖα πρόξημοις τῆς νύμφης, κατὰ τὸ ὄρδινε τοῦ τόπου· αὐτομοί(ως) καὶ ἡθελ(εν) τραβενιέρει

40 θάνατος τοῦ γαμπροῦ γλυγορώτ(ερα) χωρὶς κληρονομία, ἡ νύμφη νὰ γαλδέρει τὰ πράμ(ατα) ὀλ(α) τοῦ γαμπροῦ, στάμπελ(ε) μόμπηλ(ε), εἰς ὅσον καιρὸν ἡθελ(εν) κρατεῖ τὴν τιμὴν τ(ου)· τελειώνωντας καὶ δὲν κρατῶντας τὴν τιμὴν τ(ου) βήσταλα πρεζέντ(ε) νὰ στρέφονται τὰ πράματά του ὀλ(α) εἰς τοὶς πλαῖα πρόξημοις τοῦ γαμπροῦ. Ἡ δὲ ἡ συμφωνία τος μενέτω ἰσχυρὰ καὶ βεβαία εἰς πέν(αν) (ὑπέρπυρα) 200,

45 τὰ ἡμυσι τῆς αὐθεντί(ας) καὶ τὰ ἡμυσι τῆς μερίδος, ὁποῦ στέργει, (καὶ) τὰ ἐξῆς· ἀκόμ(ι) ἡτι θέλουσι(ν) κοιστὰρι ἀντάμα νὰ εἶναι εἰς τ(ὴν) μέσιν τος. Παρακαλοῦσιν καὶ ἄξιοπίστοις μαρτυροῦσι, κύρ Δημήτρι(ον) Φερέτ(ον), μαστρο Μιμανούηλ Καλαβρός, μαστρο Ἰω(άννη) Παντζέρας. —

9 Ἀπριλίον 1541

f.(ιθ)^v + Ἐνονόματι Χ(ριστο)ῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θ(εοῦ) ἡμῶν, ἀμὴν. , αφμα', μηνι Ἀπριλ(ίω) θ'. Εἰς τὸ Μέσα Κάστρον τῆς Ναξί(ας), εἰς τὸ ἀρχοντικὸν τοῦ εὐγενεστάτου ἀρχου μισερ Ἀντώνι Ντακορώνια υἱοῦ τοῦ ποτὲ μισερ Μαρκουλή, παρόντ(α) ἐκεῖ τὰ δύο μέρει τὰ ὑποκάτωθεν γεγραμμ(ένα), τὸ ἐν μέρος ὁ Ἀντώνιος τοῦ Νικούλαρι μαζοῖ

5 μετὴν συμβίαν του τὴν Τομαζήνα καὶ με τὸ παιδὶν του τὴν Καλλήν, τὸ δὲ ἄλλον μέρος ὁ σερ Φραντζέσκος ὁ Γάτος, λέγωντα ὁ προῆθεις Ἀντώνιος τὸ πῶς ἔχει ἓναν ἀμπέλ(ην) ἀπὸ γονικόν του εἰς τὰ Πατρικὰ, σύμπλοιον τοῦ Κυριακοῦ Χωριανοῦ καὶ τῆς στρατάς τῆς κουμούνας· εἰς τὸ ὅπιον ἀμπέλ(ην) μαρτυρὰ κατὰ τῆς ὥρας καὶ λέγει πῶς ἡ ἀρχόντησα τοῦ ῥηθέντος σερ Φραντζέσκου ἡ κερα Ζαμπία εἶναι ἀφεντότοπος,

10 κερά καὶ νικοκερά, ὁποῦ πέρνει τὸ ἐ[[μον]] | μυσόν τῆς | ἀπο μέσα ἦν περπέτουω, ἡ δὲ ἡ παρτίκουλα τοῦ ῥηθέντος Ἀντωνίου φαίνεται καὶ εἶναι παροικομ(ένη) καὶ κρατιμ(ένη) νὰ δίδει ἓνα μέτρον κρασὶν πᾶσσα χρόνον ἦν περπέτουω τῆς μητριάς του τῆς Κονταροῖς, καθῶς λέγει αὐτός. Τώρα διχ σοβετζιόν του ἐτέραν θέλει ὁ ῥηθεις Ἀντώνιος καὶ παραδίδει τὸ παρὸν ἀμπέλ(ην) ὄλλον κατὰ πῶς εὐρίσκεται, ἡγουν τοῦ ῥηθέντος

